

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-762/2024
Central
1-24082998-03-1r-21112024

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul
Judecător: Igor Mozgovoi

DECIZIE
în numele Legii

05 martie 2025
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ion Talpa
Oxana Mironov, Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura mun. Bălți Veaceslav Vacari, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024, în cauza penală privind condamnarea lui:

Sasin Alexei *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, *****, divorțat, studii medii, supus serviciului militar, ne angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale;
în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 26.07.2024-15.10.2024;

În instanța de recurs: 21.11.2024-05.03.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

CONSTATĂ :

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024, Sasin Alexei ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (4) Cod penal al RM, în baza acestei Legi, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ Cod penal al RM, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Sasin Alexei ***** a fost suspendă parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea pedepsei închisorii rămase stabilite de 1 (un) an și 6 (șase) luni se suspendă condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Sasin Alexei, cu condiția că acesta nu este condamnat în baza altor sentințe la pedeapsă privativă de libertate și în perioada de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Termenul executării pedepsei închisorii în privința lui Sasin Alexei, urmează să fie calculat din data pronunțării sentinței – 15.10.2024, cu includerea în termenul de executare a pedepsei, perioada aflării lui în arest preventiv începând cu 17.06.2024 până la 15.10.2024.

Până la definitivarea sentinței de condamnare în privința lui Sasin Alexei ***** a fost menținută măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care ulterior în baza art. 468 Cod de procedură penală va fi pusă în executare.

A fost supusă confiscării speciale în folosul statului mijloacele bănești și bunurile ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Sasin Alexei, amplasat mun. Chișinău, str. Mircea Bătrân 7, ap. 123, ap. 32 și anume bani în sumă de 76 lei PRM, una rublă de colecție, 3 lei românești, 550 euro, 1676 lei MD, telefon de model IPHONE, Samsung, Redmi 12 și Samsung în privința cărora a fost aplicată măsura asiguratorie sechestru prin încheierea judecătorului de instrucție din 22.07.2024.

S-a încasat de la Sasin Alexei ***** în beneficiul lui Terentii Steliana suma de 192030 (una sută nouăzeci și doi mii treizeci) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

De asemenea, prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Sasin Alexei ***** fiind membru al unui grup criminal organizat, creat de persoane identificate de către organul de urmărire penală, prezentând o reuniune stabilă de persoane, organizate în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni de escrocherie, acționând în mod intenționat și din motive cupidante, împreună cu alte persoane, conform unor scheme inventate și bine chibzuite de către liderii grupului, în cadrul căruia fiecare membru își are rolul său bine determinat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, în timp ce la data de 30.05.2024 începând cu orele 16:55 persoane neidentificate, membri ai grupului criminal organizat, au făcut legătură telefonică cu locuitoarea mun. Bălți, Terentii Steliana, la telefonul staționar 023171947 și ducându-o în eroare convingându-o de faptul, precum că fiica ei Terentii Elena ar fi fost implicată într-un accident rutier, urmat de traumarea unor persoane și este nevoie de o sumă mare de bani pentru achitarea prejudiciilor cauzate victimei, ceea ce ar permite neatrăgerea la răspundere a fiicei, i-au primit acordul și au determinat-o să transmită în acest scop sume considerabile de bani, după ce Sasin Alexei în vederea ducerii la bun sfârșit a intenției criminale îndreptate la sustragerea bunurilor altei persoane, la indicația liderilor grupului, la 30.05.2024 în jurul orei 07:20 s-a prezentat la domiciliu lui Terentii Steliana, din str. Conev 30, ap. 44, mun. Bălți, de la care a primit ilicit mijloace bănești în sumă de 10000 euro, echivalentul a 192030 lei, după care cu cele sustrase s-a eschivat de la fața locului cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 192030 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Sasin Alexei ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal al RM - escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane, prin inducere și menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșite de un grup criminal organizat.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat cerere de recurs procurorul în

Procuratura mun. Bălți Veaceslav Vacari, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024 și remiterea cauzei la re judecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii imputate lui Sasin Alexei *****, care conform art. 16 alin. (4) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, precum și personalitatea inculpatului Sasin Alexei *****, care a recunoscut vina integral, acuzarea consideră că stabilirea pedepsei minime prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal, conform art. 80¹ Cod penal și 364¹ CPP, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu amenda în mărime de 1350 u.c. cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, este una echitabilă.

La fel, consideră că instanța incorect a aplicat față de Sasin Alexei ***** prevederile art. 90¹ Cod penal, deoarece, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de proba, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024 în latura pedepsei și emiterea unei noi hotărâri în această parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și **măsura de pedeapsă stabilită.**

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: *re judecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.*

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv și unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364¹ alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Sasin Alexei ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Sasin Alexei ***** în baza dispozițiilor art. 190 alin. (4) Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, procurorului în Procuratura mun. Bălți Veaceslav Vacari este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Sasin Alexei ***** conform art. 190 alin. (4) Cod penal al RM – escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane, prin inducere și menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșite de un grup criminal organizat.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau **greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.**

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Sasin Alexei ***** nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul relevă că prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat și motivat.

În continuare, instanța de recurs statuează că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

În conformitate cu acestea, pedeapsa aplicată persoanei vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Reieșind din prevederile legale se menționează că, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, luându-se în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui (art. 75 Cod penal).

Așadar, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal constată că instanța de fond a concluzionat că în privința lui Sasin Alexei ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal al RM, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 80¹ Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fără amendă, iar în temeiul art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Sasin Alexei ***** a fost suspendă parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea pedepsei închisorii rămase stabilite de 1 (un) an și 6 (șase) luni se suspendă condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Sasin Alexei, cu condiția că acesta nu este condamnat în baza altor sentințe la pedeapsă privativă de libertate și în perioada de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Pentru a ajunge la această concluzie prima instanță a reținut că, inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise și le regretă, anterior nu a fost în conflict cu legea penală, considerând că suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii aplicate vinovatului și acordarea posibilității acestuia, ca prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea vinovatului de societate.

În context, Colegiul penal analizând în această parte soluția instanței și raționamentele expuse atestă că instanța de fond în mod eronat a reținut în sarcina celui din urmă posibilitatea aplicării prevederilor art.90¹ Cod penal, dispunând astfel *condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare*, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii comise, de amploarea pe care o are care a luat-o această categorie de infracțiunii în ultima perioadă de timp, de faptul că infracțiunea a fost comisă în cadrul unui grup criminal organizat, ceea ce denotă că pedeapsa stabilită de instanța de fond, nu își va atinge utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni.

Întru fundamentarea acestor concluzii, instanța de recurs notează că potrivit art. 90¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

O condiție prevăzută expres în art. 90¹ alin. (1) Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute integral pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea deplină a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Deși legea nu îngreădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea deplină a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de *suspendare parțială a executării pedepsei cu închisoare*, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Deci, pe lângă motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute integral termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată *suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare*, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Generalizând, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90¹ Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Astfel, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării parțială a executării pedepsei cu închisoare, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

În aserțiunea dată, Colegiul penal consideră necesar de a învedera că infracțiunea comisă de către Sasin Alexei ***** face parte din categoria celor grave, care are un pericol social

ridicat, care în ultima perioadă de timp a luat o amploare semnificativă, înregistrând-se o creștere majoră, iar pentru a proteja victimele acestei categorii de infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa stabilită de către instanța de fond nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

În consecință, Colegiul penal, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recurentului și constată că concluzia instanței inferioare, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea deplină a pedepsei cu închisoare este eronată, din care considerente urmează a fi exclusă aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal față de inculpatul Sasin Alexei *****, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

În acest sens, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal la etapa judecării recursului, se referă la modul de executare a pedepsei și nu însăși la pedeapsa aplicată de prima instanță. Or, excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, **dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului**, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece ca agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea quantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început, ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

În consecință, Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecării, instanța de fond a admis eroarea de drept prevăzută de art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și a individualizat eronat modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Sasin Alexei ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal al RM.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura pedepsei și

pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care se va dispune excluderea din sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024 prevederile art. 90¹ Cod penal, urmând ca acesta să execute integral pedeapsa stabilită prin sentință sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, în penitenciar de tip semiînchis, și cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

DECIDE :

Recursul procurorului în Procuratura mun. Bălți Veaceslav Vacari, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024 în cauza penală în privința lui Sasin Alexei ***** se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se exclud prevederile art. 90¹ Cod penal din sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024, urmând ca Sasin Alexei ***** să execute integral pedeapsa stabilită prin sentință sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat de la data pronunțării deciziei – 05.03.2025, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Sasin Alexei ***** în stare de arest preventiv de la 17.06.2024 până la 15.10.2024 și a termenului executării pedepsei de la 15.10.2024 până la 05.03.2025.

În rest dispozițiile sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 octombrie 2024 se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului, judecătorul:
Judecătorii:**

**Ion Talpa
Oxana Mironov
Ecaterina Arseni**